

Benvolgut amic
Desitjo que t'hagi provat, y
a la dona també.

Actualment corro per les muntanyes.

Aquests dies passats vaig endur-me'n algunes selles, que ja he donat a pueto, menys "Les Béatitudes" de L'Esar Franck.

T'agrairé que busquis mes quantes cançons d'en Decanins i les enviis a L'Avenc per a aquest numero de Setembre.

Aviat ens veurem.
Ten.

Vicents M^e

30-8-1913.

GLOSARI

*La QUALBA, LA DE MIL VEUS
La Música a Catalunya.
Aplega de materials, etc.
MIL I UNA VEUS*

...Eren mil veus. Era un himne generós d'orga magnífica.

Les aigües del Montseny prenen, en descendint els camins més sobtats. Clars camins entre les pedres nûes, o del-lats entre les totes de les arbrêdes, camins de torrent, camins de xaragall, camins de gorja i de cascata. Les venes es destrien, serpejen, es sêparen, tornen a ajuntar-se, rompen o s'esmunyen, s'adormen o bullen i es precipiten furients. Les més variades caixes i conques fan a aquestes líquides cordes de ressonador o recullen el but d'aquesta aspiració en tubus de planyivola o serena música, o triomfal. Ara fan mugit formidable, ara canten, ara parlen, ara parlotegen, ara ploren en lent degotall, ara, ascondides eleven, un tenuíssim sospir. Mil veus, mil veus i una veu sola. L'orga canta a l'ensem amb totes ses flautes, amb tots els seus xiulets, amb tots els seus registres, en acordada multitud. Es veu de violí i veu de viola. Es veu de fagot i de xirimía. Es veu de trèmol fort, de trèmol suau, de quinzena, d'octava tapada, de violí del tretze, dels vells i les velles, d'òboe, de clarí, de baixoncel. Es veu de bombardà, de cimbel, de xirimía. Es veu de nasard i de bal, de xirimía. Es veu de nasard i de trompeta bastarda i de trompeta. Es veu de trò i veu de psalm. Es la veu de s'anomena «vox cœlorum» i la veu que s'anomena «unda maris».

Ella i ell escoltaven, junts en l'estretor de la finestra. La testa d'ell, rendida de beatitut, a altura de gorja d'ella. Llavors ell, sense voler va escoltar una veu encara; i aquest escolt li punyía d'una dolor vaga la beatitut del moment. Escoltava en el pit de la noia, — son respir.

XENIUS.